

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 25Cb/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1122204375
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1122204375.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Lukášom Ileninom v spore žalobkyne Poistná udalosť s. r. o., so sídlom v Bratislave, Sabinovská 11, IČO: 45 474 231, proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/A, o zaplatenie 55,35 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 55,35 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 55,35 eura od 27.01.2021 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I 23.05.2022 domáhala proti žalovanej zaplatenia sumy 55,35 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania. V žalobe uviedla, že v dôsledku dopravnej nehody, ktorá sa stala 02.10.2020 došlo k vzniku škody na motorovom vozidle Z. P. M.: U vo vlastníctve E. A. (ďalej len „poškodený“). Poškodený bol v dôsledku škody vzniknutej na jeho motorovom vozidle nútený si požičať náhradné motorové vozidlo po nevyhnutnú dobu opravy jeho poškodeného vozidla. Za týmto účelom uzavrel 11.11.2020 so žalobkyňou nájomnú zmluvu, ktorej predmetom bol prenájom motorového vozidla X.S.. Prenájom náhradného vozidla trval od 11.11.2020 do 18.11.2020, t. j. celkovo 8 dní. Za prenájom vozidla vystavila žalobkyňa poškodenému faktúru č. 201103 znejúcu na sumu 528 eur, t. j. 66 eur za deň prenájomu. Dňa 18.11.2020 poškodený postúpil pohľadávku voči žalovanej žalobkyni. Keďže vinník dopravnej nehody mal uzavreté povinné zmluvné poistenie so žalovanou uplatnila si žalobkyňa (resp. poškodený) u žalovanej nárok na náhradu škody v sume 528 eur. Žalovaná poskytla plnenie len v sume 472,65 eura (žalovaná odpočítala 55,35 eura), pretože odpočítala náklady, ktoré by poškodenému vznikli používaním jeho vlastného motorového vozidla. Toto zníženie označila žalobkyňa za neoprávnené. Na základe uvedeného si preto voči žalovanej uplatnila nárok na doplatenie náhrady škody v sume 55,35 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy a počítaný od 27.01.2021, t. j. 15 dní po skončení šetrenia poistnej udalosti zo strany žalovanej. Na preukázanie svojich tvrdení predložila súdu zmluvu o postúpení pohľadávky z 18.11.2020, nájomnú zmluvu z 11.11.2020, faktúru č. 201103 z 18.11.2020 znejúcu na sumu 528 eur, potvrdenie o úhrade faktúry č. 0002, čestné prehlásenie poškodeného o platbe sumy 528 eur žalobkyni v hotovosti, oznámenie o poistnom plnení z 12.01.2021.

2. Okresný súd Bratislava I vydal 31.05.2022 platobný rozkaz sp. zn. 25Cb/44/2022, ktorým žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

3. Proti vyššie označenému platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, čím došlo v súlade s § 267 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) k zrušeniu platobného rozkazu priamo zo zákona. V odpore žalovaná uviedla, že nárok žalobkyne neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Zároveň žalobu žalobkyne označila za nespĺňajúcu kritéria požadované § 132 C. s. p. Poukázala na to, že žalobkyňa nemá ako predmet podnikania zapísaný faktoring, forfaiting či nadobúdanie pohľadávok. Namietala nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, pretože poškodený mal voči žalobkyňi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Poškodený tak predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobkyne. Keďže poškodený predstavoval dlžníka žalobkyne nemohol so žalobkyňou platne uzavrieť zmluvu o postúpení. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobkyňi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobkyňu. Zmluvu o postúpení pohľadávky označila aj za absolútne neplatný právny úkon. K nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla uviedla, že tento nevyplýva zo zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a ani zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“). K poskytnutému poistnému plneniu poukázala na oznámenie o poistnom plnení z 12.01.2021, podľa ktorého bolo priznané poistné plnenie znížené o sumu 50,11 eura za zmenu technickej hodnoty motorového vozidla a o sumu 5,24 eura za pevné prevádzkové náklady (0,01 x 524 km). Napokon nesúhlasila ani s uplatnenými úrokmi z omeškania.

4. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa podaním doručeným súdu 23.06.2022, v ktorom zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu. Uviedla, že v konaní je sporný len odpočet nákladov, ktoré by inak poškodenému vznikli. Nesúhlasila s námietkou žalovanej o nedostatku jej aktívnej vecnej legitímácie. Táto podľa žalobkyne vyplýva z predložených listinných dôkazov, pretože pohľadávka bola riadne a platne postúpená na žalobkyňu. V predmetnom prípade išlo o budúcu pohľadávku spočívajúcu v nároku na náhradu škody pričom postúpenie budúcej pohľadávky, pokiaľ je pohľadávka dostatočne špecifikovaná a určiteľná nie je zakázané. Nesúhlasila ani s tvrdením žalovanej, že žalobkyňa na úroky z omeškania nemá nárok.

5. Žalovaná svoje procesné právo vyjadriť sa k vyjadreniu žalobkyne nevyužila.

6. Súd nariadil pojednávanie na deň 21.10.2022, ktoré sa konalo v prítomnosti žalobkyne. Žalovaná podaním doručeným súdu 20.10.2022 ospravedlnila neúčast' na pojednávaní a súhlasila s vykonaním pojednávania v jej neprítomnosti. Žalobkyňa zotrvala na písomných podaniach. Poškodený neušetril nepoužívaním vlastného motorového vozidla. Motorové vozidlo starne a znehodnocuje sa už len plynutím času. Prevádzkové kvapaliny treba meniť tiež už len plynutím času. Žiadny právny predpis neumožňuje žalovanej odpočítať od náhrady škody údajne ušetrené náklady. Hodnotu motorového vozidla ovplyvňuje predovšetkým to, že vozidlo bolo v servise a opravovalo sa.

7. Na základe doteraz uvedeného je medzi stranami sporu sporné, či nepriznanie náhrady škody v celej uplatnenej výške (viď nižšie v rámci tohto bodu) bolo zo strany žalovanej oprávnené. Žalovaná namietala aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ako aj nárok žalobkyne na úroky z omeškania. Strany neurobili spornými skutkové okolnosti vedúce ku vzniku skutočnej škody na strane poškodeného - právneho predchodcu žalobkyne, t.j. vlastníka motorového vozidla poškodeného v dôsledku škodovej udalosti zavinenej motorovým vozidlom poisteným u žalovanej na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa oznámenia o poistnom plnení žalovaná skončila šetrenie poistnej udalosti 11.01.2021 a priznala sumu 472,65 eura. Odpočítala sumu 50,11 eura z dôvodu zmeny technickej hodnoty vozidla a sumu 5,24 eura ako pevné prevádzkové náklady 0,01 x 524 km. Počet dní nájmu náhradného vozidla (8 dní, t. j. 11.11.2020 - 18.11.2020) a denná sadzba nájmu náhradného vozidla (66 eur) sú nesporné a riadne preukázané nájomnou zmluvou a faktúrou č. 2011103.

8. Súd následne uvádza relevantné právne normy. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

9. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

11. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0%.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona o PZP, ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

13. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

14. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

16. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

17. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. V prvom rade súd uvádza, že nezistil žalovanou namietané porušenie § 132 C. s. p., čo je zrejmé už z toho, že v konaní pokračoval a vec meritorne prejednal. Odhliadnuc od evidentnej nekonzistentnosti postupu žalovanej v rámci vybavovania celej záležitosti, keď primárne poskytla čiastočné plnenie nákladov za použitie náhradného motorového vozidla, následne však modifikovala svoj postoj tak, že aktuálne namieta/tvrdí neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa súd najskôr zaoberal, či žalobkyňa má aktívnu vecnú legitímáciu. Podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky z 18.11.2020 (článok I., článok II. bod 1 a 3, článok III. bod 1 a 2) postupca má, alebo bude mať nárok na náhradu škody voči subjektu zodpovednému za škodovú udalosť na jeho motorovom vozidle značky XX.XX.XXXX EČV: U ku ktorej došlo 02.10.2020 v Senci. Postupca má, alebo bude mať za túto škodovú udalosť taktiež v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla aj priamy nárok voči poisťovni zodpovedného subjektu. Postupca si od postupníka na základe nájomnej zmluvy zo dňa 11.11.2020 účelne požičal náhradné vozidlo, ktoré nutne potreboval. Cena za dané požičanie si náhradného vozidla vo výške 528 eur predstavuje pohľadávku postupcu voči zodpovednému subjektu, resp. jeho poisťovni, ktorú má záujem postúpiť na postupníka za podmienok v tejto zmluve uvedených. Predmetom tejto zmluvy je záväzok postupcu postúpiť postupníkovi pohľadávku voči zodpovednému subjektu, jeho poisťovni bližšie špecifikovanú v článku I. tejto zmluvy. Postupca touto zmluvou postupuje pohľadávku, ktorá už existuje, alebo, ktorá v budúcnosti vznikne a ktorá je bližšie špecifikovaná v článku I. tejto zmluvy... Postúpenie pohľadávky postupcom postupníkovi je bezodplatné s výnimkou prípadu

uvedeného v čl. III, bod 2 tejto zmluvy. V prípade prijatia poistného plnenia, resp. náhrady škody je postúpenie pohľadávky odplatné... Výška odplaty určená zmluvnými stranami je suma totožná s výškou prijatého plnenia istiny.

20. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobkyňou a poškodeným tak plynie, že predmetom postúpenia bol budúci nárok poškodeného voči žalovanej spočívajúci v náhrade nákladov za prenájom vozidla, a práve tento nárok bol predmetnou zmluvou postúpený žalobkyňi. Predmetom postúpenia teda nebol dlh poškodeného voči žalobkyňi z titulu nájmu náhradného vozidla. Pohľadávku poškodeného na poistné plnenie nemožno zamieňať so záväzkom poškodeného, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s nájmom náhradného motorového vozidla. Nemožno preto súhlasiť s tvrdením žalovanej, že žalobkyňa nemá aktívnu legitimáciu z dôvodu, že by predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky mal byť dlh poškodeného voči žalobkyňi z titulu nájmu náhradného vozidla. Bol postúpený konkrétny nárok na náhradu škody v presne stanovenej výške. Účastníci zmluvy sú riadne označení; postúpená pohľadávka je jednoznačne identifikovateľná; predmet zmluvy je riadne určený. Z obsahu zmluvy vyplýva prejav vôle zmluvných strán. Zmluva o postúpení pohľadávky tak mala spôsobilý predmet postúpenia a išlo o platný právny úkon a práve touto zmluvou preukázala žalobkyňa aktívnu vecnú legitimáciu. Zároveň z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky dostatočne vyplýva, že ide o postúpenie budúcej pohľadávky, pričom žiadny právny predpis nezakazuje postúpiť budúcu pohľadávku. Ani spôsob dojednanej odplaty a platobné podmienky nespôsobujú neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. V Článku III. zmluvy o postúpení pohľadávky je presne špecifikované, za akých podmienok je postúpenie pohľadávky odplatné. Súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2008 I. ÚS 242/07 <<http://merit.sl.v.cz/I.US242/07>>, podľa ktorého základným princípom výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady. Je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou. Nie je teda ústavne konformná a v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcim z čl. 1 ústavy je taká prax, keď všeobecné sudy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom neplatnosť zmluvy nezakladajúcim. Súd zdôrazňuje, že vôľa účastníkov zmluvy o postúpení pohľadávky zohráva pri jej vytváraní a jej interpretácii zásadnú úlohu; právny formalizmus a ním vnášané prehnané nároky na formuláciu zmluvy nemožno z ústavnoprávneho hľadiska akceptovať, lebo evidentne zasahujú do zmluvnej slobody osoby v zmysle čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Nie je teda ústavne konformná a je v rozpore s princípmi právneho štátu taká prax, kedy by súd uprednostnil výklad vedúci k neplatnosti zmluvy. Civilné sudy musia brať zreteľ na (súkromnú) autonómnu vôľu zmluvných strán, posudzovanú ako ústavnú hodnotu, lebo aj Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane uvádza (porovnaj: I. ÚS. 640/2014, II. ÚS 294/2018, II. ÚS 461/2013, II. ÚS 299/2019), že ide o všeobecnú zásadu, ktorá je súčasťou princípov právneho štátu, resp. zmluvnej autonómie, ktorá medzi tieto princípy patrí. To, že zásada „actus interpretandus est potius, ut valeat quam, ut pereat“ (úkon treba vykladať skôr tak, aby platil, ako by neplatil - Ulpianus, Digesta, kniha 45, titul 1, fragment 80) je jednou zo základných zásad súkromného práva konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 6MCdo/21/2011. Uvedené potvrdil aj Ústavný súd Českej republiky v rozhodnutí sp. zn. III.ÚS 129/21 z 2. 8. 2022 "Právní jednání je určité tehdy, má-li jistý minimální obsah a může-li být zjištěn jeho smysl. Podstatné je, aby obsah právního jednání byl v okamžiku uzavření smlouvy zřejmý především smluvním stranám. Je povinností soudů volit přednostně takový výklad právního jednání, který zakládá jeho platnost, a nikoliv jeho neplatnost nebo zdánlivost. Odepřou-li soudy formalistickým výkladem smlouvy autonomnímu projevu vůle smluvních stran důsledky, které zamýšlely právním řádem nezakázaným právním jednáním ve své právní sféře vyvolat, poruší tím jejich právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod."

21. Zmluva o postúpení pohľadávky nie je neplatná ani s ohľadom na námietku žalovanej, že žalobkyňa nemá ako predmet svojho podnikania v obchodnom registri zapísané činnosti ako factoring, forfaiting či nadobúdanie pohľadávok. Uvedené nemožno v tomto, ani v obdobných prípadoch považovať za neoprávnené podnikanie žalobkyne, pretože žalobkyňa nepodniká za týmto účelom. V danom prípade ide iba o štandardné postúpenie pohľadávky.

22. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že náklady na prenájom náhradného vozidla nevyplývajú z Občianskeho zákonníka a ani zo zákona o PZP, súd upriamuje pozornosť na to, že poškodený, t.j. právny predchodca žalobkyne, nemohol z titulu poistnej udalosti užívať svoje motorové vozidlo, a

preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo a náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla v podobe nájomného tak patria do oprávneného nároku poškodeného. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Účelne vynaloženým je teda každý taký náklad, pri ktorom existuje dostatočná vecná súvislosť medzi opodstatnenou potrebou a nákladom, ktorý slúži na úhradu tejto potreby. Pri škodovej udalosti, ktorá poškodeného zbaví možnosti používať svoje vozidlo je opodstatnenou jeho potreba využívať náhradné vozidlo.

23. Poškodený, t.j. právny predchodca žalobkyne, nemohol z titulu poistnej udalosti užívať svoje motorové vozidlo, a preto bolo dôvodné, aby si zabezpečil náhradné vozidlo. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov so zabezpečením náhradného motorového vozidla pristupuje samotná skutočnosť, že poškodenému z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, a tým sa ocitol v stave nutnosti zabezpečenia si náhradného motorového vozidla počas opravy svojho vozidla. Koncepcia náhrady škody vychádza zo záverov, že má byť nahradená cena požičovného, ktorá je obvyklá, teda nie cena priemerná, resp. cena najnižšia alebo cena podľa individuálnych výpočtov zamestnanca žalovanej, pretože v dôsledku poškodenia motorového vozidla dochádza k závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania. Ďalej je potrebné podotknúť, že kritérium nutnosti nemôže poškodenému sťažiť, či znemožniť požičanie náhradného vozidla, ktoré treba považovať za jediný možný spôsob vyváženia ujmy spôsobenej poškodením vlastného vozidla. Pokiaľ ide o výšku ceny nájmu, túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprímerane vysokú cenu možno považovať iba cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda aj najnižších ako aj najvyšších cien, nejde však o cenu priemernú. Preto pokiaľ cena nájmu z tohto pásma výrazne nevybočuje je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú. Poškodený navyše nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával požičovne. Zároveň každá uzavretá zmluva je výsledkom individuálnych rokovaní zmluvných strán. Bez znalosti ďalších kritérií ako je potreba platby vopred, platba zábezpeky za motorové vozidlo do jeho vrátenia, platba za pristavenie vozidla na dohodnutom mieste, dĺžka vodičského oprávnenia, vek vodiča - nájomcu, platby za vyčistenie motorového vozidla, obmedzenie jazdy počtom kilometrov, možnosť s autom vycestovať do zahraničia, nie je možné jednoducho priemerovať zverejnené ceny nájmov na internete.

24. V nadväznosti na predchádzajúci bod súd konštatuje, že žalovaná uznala dĺžku nájmu a cenu nájmu náhradného vozidla, odpočítala ale sumu 55,35 eura (porovnaj bod 7. tohto rozsudku). Súd sa nestotožnil s oprávnenosťou zníženia plnenia o sumu 5,24 eura, ktorá podľa žalovanej, ako to vyplýva z oznámenia o poistnom plnení z 12.01.2021, predstavuje pevné prevádzkové náklady v sume 0,01 eura na 1 km (najazdených 524 km) a ani so znížením o sumu 50,11 eura, ktorá predstavuje náklady, ktoré by inak vznikli užívaním poškodeného vozidla. Ak žalovaná toto zníženie plnenia vykonala zaťažovalo ju dôkazné bremeno tieto svoje tvrdenia preukázať a uviesť aj spôsob výpočtu tohto zníženia, čo však žalovaná neučinila a ani len neuviedla odkiaľ má štatistický údaj prevádzkových nákladov 0,01 eura na 1 km. Skutočnosť, že vozidlo poškodeného bolo v servise, z dôvodu, ktoré poškodený nijako nezavinil a napriek tomu došlo k poškodeniu jeho vozidla, a preto ho nemohol používať, nemôže zakladať obohatenie sa poškodeného v tzv. ušetrených nákladov a to najmä s poukazom na tú skutočnosť, že ani po oprave predmetného vozidla nemožno jednoznačne vzhľadom na samotné poškodenie vozidla a jeho opravu konštatovať jednoznačne rovnakú hodnotu vozidla aké by malo bez poškodenia. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/204/2019 z 20.02.2020 „...škoda vznikla a bola ustálená aj jej výška a len samotné tvrdenie o ušetrených nákladoch nemá bez ďalšieho dopad na tieto závery. Ak by sa mal zohľadňovať žalovaným prezentovaný výpočet ušetrených nákladov poškodeného, išlo by o hodnotenie na základe jednostranného výpočtu v prospech žalovaného bez komplexného vyhodnotenia situácie poškodeného ohľadom hodnoty jeho vozidla a tým aj výšky skutočnej škody po poškodení tohto vozidla. Podľa krajského súdu absentuje akákoľvek relevantná hmotno-právna úprava, ktorá by mohla byť podkladom pre takúto obranu žalovaného.“ Zníženie náhrady škody z uvedených dôvodov je preto zo strany žalovanej neoprávnené.

25. Žalobkyňa preto dostatočne preukázala nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla zabezpečeného poškodeným za situácie, kedy nevyhnutnosť doby, po ktorú bolo vozidlo prenajaté a ani denná sadzba nájomného nebola zo strany žalovanej namietaná (8 dní x 66 eur za deň prenájmu = 528 eur). Boli tak splnené všetky predpoklady, za splnenia ktorých vzniká zodpovednosť za škodu, a preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 55,35 eura (528 eur - žalovanou vyplatená suma 472,65 eura) žalobkyňi, ktorá predstavuje sumu, o ktorú žalovaná neoprávnene znížila poskytnuté plnenie.

26. Čo sa týka úrokov z omeškania nemožno sa stotožniť s takým výkladom zákona o PZP, že oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa (žalovaná) nepriznala plnenie splnila podmienky v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP, a teda nenesie nijakú zodpovednosť za nesprávne zistenie rozsahu plnenia a jeho poskytnutie. Takýto výklad odporuje účelu zakomponovania priameho nároku poškodeného voči poisťovateľovi do vnútroštátnej právnej úpravy. Pripustením tohto výkladu by poisťovne mohli neplniť v podstate bez akéhokoľvek rizika, pretože ak ich dotknuté subjekty (spravidla po opakovanej vzájomnej komunikácii) aj zažalujú, v zmysle nimi prezentovaného výkladu by sa v omeškaní mohli/mali ocitnúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Ide však o maximálne účelovú argumentáciu. Otázka splatnosti plnenia je totiž upravená v § 11 ods. 7 zákona o PZP, pričom druhá časť tohto ustanovenia sa uplatní len vtedy, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca a nie poisťovňa. Opačný výklad by znamenal obsolentnosť § 11 ods. 7 PZP, pretože právo poškodeného uplatňujúceho priamy nárok voči poisťovní je predsa dané inštitútom vykonateľnosti rozhodnutia, a to uplynutím lehoty na plnenie, ktorá je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia. Pokiaľ teda poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo žalobcu popri plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zákon o PZP v § 11 ods. 8 upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 zákona o PZP, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu (žalovanú) povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného v prípade uplatnenia si skráteného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákona o PZP. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného neúplného plnenia dostane do omeškania. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020, sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020, sp. zn. 4Cob/88/2021 z 29.09.2022. Poisťovne ako právnické osoby súkromnoprávnej povahy majú totiž všetky kapacity na to, aby dokázali preukázaný nárok riadne a včas prešetriť a poskytnúť odborné stanovisko. Je rovnako dôležité zdôrazniť, že poškodení budú mať voči poisťovateľom v drvivej väčšine prípadov postavenie de facto slabšej strany. Je preto nevyhnutné trvať na oprávnenosti nároku poškodeného na úroky z omeškania v prípade nesprávneho posúdenia plnenia zo strany poisťovne, pretože v opačnom prípade by v súvislosti s plnením poškodenému podľa zákona o PZP bol nastolený taký stav, že poisťovateľ, v značnej personálnej aj finančnej presile, by sa svojej povinnosti mohol vyhnúť prostredníctvom vágnej odpovede poškodenému bez hrozby sankcionovateľnosti tohto konania. Nemožno potom hovoriť o preventívnej, represívnej ani satisfakčnej funkcii úrokov z omeškania, pokiaľ pre úplné vylúčenie ich hradenia poisťovateľovi postačuje uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného. Akceptáciou stavu tvrdeného poisťovňami by poisťovatelia nemuseli pristupovať k prešetrovaniu poistných udalostí zodpovedne a kvalifikovane a mohli by sa pokúsiť vyhnúť svojej povinnosti poskytnúť plnenie aj v riadne preukázaných prípadoch. Takýto status narúšajúci rovnosť medzi subjektmi súkromnoprávných vzťahov nemôže byť v právom štáte za žiadnych okolností akceptovaný. Napokon súd dodáva, že rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorými svoju argumentačnú líniu podporovali poisťovne boli zrušené rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 214/2020 (zrušené rozhodnutie 1Cdo/212/2017) a sp. zn. III. ÚS 309/2020 (zrušené rozhodnutie 3Cdo/145/2017).

27. Žalovaná ukončila šetrenie poistnej udalosti podľa oznámenia o poistnom plnení 11.01.2021. V súlade s predchádzajúcim bodom bola povinná poskytnúť plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania

poistnej udalosti a keďže tak neurobila, je od 27.01.2021 v omeškaní s plnením sumy 55,35 eura. Súd preto zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úroku z omeškania v žalobkyňou požadovanej výške 5 % (vo výške zodpovedajúcej nariadeniu podľa bodu 11. tohto rozsudku) zo sumy 55,35 eura od 27.01.2021 do zaplatenia.

28. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobkyňa bola vo veci v celom rozsahu úspešná, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v celom rozsahu 100%. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.